

Głuchowski Władysław

Data urodzenia: 1889

nauczyciel, członek TNT od 1928 r.

Urodził się w Starej Wsi w powiecie siedleckim. Edukację formalną rozpoczął w 1900 r. w szkole ćwiczeń przy Seminarium Nauczycielskim w Siennicy, do którego został przyjęty w 1904 r. i wydalony w 1905 r. za udział w strajku szkolnym. Naukę kontynuował kolejno w Prywatnym Polskim Gimnazjum Filologicznym im. Wojciecha Górskiego w Warszawie, w Prywatnym Gimnazjum T. Radlińskiego w Siedlcach oraz w gimnazjum w Smoleńsku, gdzie w 1910 r. zdał maturę. W l. 1910-1912 studiował na Uniwersytecie Moskiewskim, został jednak wydalony za udział w demonstracjach. Zdał wówczas egzamin nauczycielski dający uprawnienia do nauczania języka niemieckiego i w l. 1913-1917 uczył w prywatnym gimnazjum męskim w Bobrujsku. W międzyczasie w 1915 r. ponownie przyjęto go na uniwersytet. W 1917 r. ukończył studia oraz zdał kolejne egzaminy uzyskując uprawnienia do nauczania historii geografii w szkołach średnich oraz seminariach nauczycielskich. Podjął wówczas pracę w Koedukacyjnym Gimnazjum Miejskim w Paryczach. W 1918 r. wrócił do kraju i pracował w gimnazjum w Częstochowie. Następnie w l. 1921-1925 uczył historii i geografii w Państwowym Gimnazjum Męskim w Toruniu. Według spisu nauczycieli na dzień 1 X 1925 r. nie pracował już w tej szkole. Był bowiem wówczas radcą Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego (w Wydziale II Szkolnictwa Średniego). W l. 1927-1930 powrócił na stanowisko w gimnazjum toruńskim, w 1930 r. był jego dyrektorem. Następnie zaledwie przez kilka miesięcy kierował państwowymi gimnazjami (im. Juliusza Słowackiego i im. Joachima Lelewela) w Wilnie, po czym w 1931 r. rozpoczął pracę w Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego. W 1935 r. został wizytatorem szkół średnich w Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego. W 1937 r. mianowano go dyrektorem Gimnazjum i Liceum Niemieckiego Stowarzyszenia Szkolnego w Łodzi. W czasie II wojny światowej był inspektorem polskich szkół zawodowych w Miejskim Urzędzie Szkolnym w Warszawie a po jej zakończeniu pracował w gimnazjach w Krakowie i Warszawie. Od września 1946 r. do końca sierpnia 1952 r. przebywał na urlopie bezpłatnym, po czym przeszedł na emeryturę. Jednocześnie od końca 1945 r. był związany zawodowo z Politechniką Warszawską, kierował m.in. Studium Języków Obcych. Zmarł w Warszawie i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym Północnym.

Literatura:

1. *Spis nauczycieli szkół wyższych, średnich, zawodowych, seminariów nauczycielskich oraz wykaz zakładów naukowych i władz szkolnych*, red. Z. Zagórowski, Lwów-Warszawa 1924, s.283
2. *Spis nauczycieli szkół wyższych, średnich, zawodowych, seminariów nauczycielskich oraz wykaz zakładów naukowych i władz szkolnych, T.2*, red. Z. Zagórowski, Warszawa-Lwów 1926, s. 19, 212

3. Przybyszewski K., *Ludzie Torunia Odrodzonej Rzeczypospolitej (1920-1939). Biogramy i szkice biograficzne*, cz. II, Toruń 2018, s. 141-145

Agnieszka Wałęga